Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 96 (2512). ● ЧЕТВЕР, 10 СЕРПНЯ 1978 року ● Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ЗАКЛИК ДО МОЛОДІ СВІТУ

ГАВАНА, 7 серпня. (ТАРС). XI Всесвітній фестиваль молоді і студентів, який тут закінчився, прийняв «Заклик до молоді світу».

Ми, 18 500 юнаків і дівчат з 145 країн світу, говориться в ньому, зібралися влітку 1978 року в Гавані під прапорами антиімперіалістичної солідарності, миру і дружби. Ми ще раз підтвердили ту важливу і активну роль, яку відіграє в світі сучасне молоде покоління.

Людство переживає тепер період особливої ваги. Поразка імперіалізму в Індокитаї, крах португальської колоніальної імперії, перемога народу Анголи, падіння феодального режиму в Ефіопії є яскравими

(Див. 3 стор.).

60 ВЛКСМ

ЖНИВАМ — ТЕМПИ І ЯКІСТЬ!

СТЕНД ЖНИВ

НА 9 СЕРПНЯ В ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ СКОШЕНО РАННІ ЗЕРНОВІ НА ПЛОЩІ 624 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. ОБМОЛОЧЕНО ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 404,6 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. УСЬОГО НАМОЛОЧЕНО ЗЕРНА 1392,1 ТИСЯЧІ ТОНН.

Урожай-78

На приз „Золотий колос“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

СЕРЕД КОМБАЙНЕРІВ:

Валерій ГЛУЩЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — комбайном «Колос» скосив хліба на 272 гектарах і намолотив 11 884 центнери зерна.

Анатолій КОЛОТИГІН з колгоспу імені Жданова Світловодського району — комбайном «Нива» скосив хліба на 286 гектарах і намолотив 11 879 центнерів зерна.

Андрій ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав хліб на 248 гектарах і намолотив 11 275 центнерів зерна.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав хліба на 243 гектарах і намолотив 10 644 центнери зерна.

Сергій ДОВГОПОЛ з колгоспу «Зоря» Онуфріївського району — комбайном «Колос» скосив хліба на 246 гектарах і намолотив 8756 центнерів зерна.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району — комбайном «Колос» скосив хліба на 233 гектарах і намолотив 8404 центнери зерна.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району — комбайном «Колос» скосив хліба на 256 гектарах і намолотив 8187 центнерів зерна.

Володимир ТИШИК з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — комбайном «Колос» скосив хліба на 163 гектарах і намолотив 8151 центнер зерна.

Василь ОБАЧ з колгоспу імені Петровського Устинівського району — комбайном «Колос» скосив хліба на 230 гектарах і намолотив 7700 центнерів зерна.

Володимир КОВАЛЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Олександрійського району — комбайном СК-4 скосив хліба на 189 гектарах і намолотив 6055 центнерів зерна.

СЕРЕД ЖАТКАРІВ:

Микола ШУЛЬГА з колгоспу «Україна» Новгородківського району — жаткою ЖВН-6.0 скосив зернові на 469 гектарах.

Олексій ІВАЩЕНКО з колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району — жаткою ЖРС-4,9 скосив зернові на 321 гектарі.

Петро ПОЛЬОВИЙ з кінзаводу Олександрійського району—жаткою ЖРС-4,9 скосив зернові на 309 гектарах.

СЕРЕД ВОДІЇВ:

Леонід РОМАНОВ з Долинського районного об'єднання «Сільгосптехніка»— автомашиною «Урал-337» з причепом перевіз 1210 тонн зерна на відстань 30 кілометрів.

Станіслав ДЯЧЕНКО з колгоспу імені Ульянова Новгородківського району— автомашиною ГАЗ-51 перевіз 804 тонни зерна на відстань 10 кілометрів.

Микола ГРІНЕНКО з колгоспу імені Петровського Устинівського району — автомашиною ГАЗ-53 перевіз 762 тонни зерна на відстань 10 кілометрів.

Анатолій БОРОСАН з цього ж колгоспу — автомашиною ЗІЛ-130 перевіз 687 тонн зерна на відстань 10 кілометрів.

На фото: помічник комбайнера Сергій Тертілов.

ХЛІБ РУКАМИ МОЛОДИХ

СЕРГІЙ і Федір Миколайович Тертілови в поле йдуть разом. Іще сіріє, а батько і син уже поспішають до свого комбайна. Завжди в ці хвилини розмовляють про важливе, назріле. Сьогодні— про майбутню Сергійкову професію.

— То як вирішив, сину, — в гірничий чи в технікум механізації сільського господарства?

(Див. 2 стор.).

ПРЕСА, ТЕЛЕБАЧЕННЯ, РАДІО: ЖНИВНІ МАРШРУТИ

ХІБА АГІТВАГОНЧИК— ЗАЙВА РОЗКІШ?

РЕЙД

ДОЩ ллє й ллє. Він, здається, ніколи не перестане. Голова правління колгоспу імені Фрунзе Олександрійського району Євген Павлович Гоголєв трохи сердиться на нас, кореспондентів, що в таку погану погоду розпитуємо його про темпи збирання і продажу хліба державі. Та він стримує себе, говорить ввічливо. Розказує про людей, про їхню нетерплячість до роботи. Зітхає: таке важке очікування доброї погоди...

Потім молодий комуніст і молодий комбайнер Володимир Коваленко (незважаючи на вік, уже одинадцятий рік жниває) розповідає:

— У нас у районі створили міжколгоспний збирально-транспортний загін. Шість комбайнових агрегатів у ньому — з колгоспів імені Шевченка, імені Карла Маркса, «Росія», імені Петровського, нашого радгоспу «Більшовик». Машин, тракторів вистачає. Районне об'єднання «Сільгосптехніка» добре обслуговує машини, і для жниварів — усі умови: харчування, відпочинок... Одним словом, тільки працюй. Кожен почуває себе персонально відповідальним. Бо ми за долю врожаю хвилюємось і правління колгоспу, керівництво «Сільгосптехніки» — ще й за нас, за наш побут і добрий відпочинок. Просто незручно сидіти без діла...

Анатолію Зборошенку, молодому комбайнерові колгоспу «Прогрес» Олександрійського району, на

(Див. 2 стор.).

ГЕРОЇ ЖНИВ

ВИБІР

НАША РОЗПОВІДЬ ПРО ОДНОГО З ПРАВОФЛАНГОВИХ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ НА ПРИЗ «ЗОЛОТИЙ КОЛОС» АНДРІЯ ТРЮХАНА

У таке становище Андрій Трюхан потрапляв за останні роки дуже рідко. А цьогорічних жнив це сталося з ним уперше. Сидів край загінки в затінку від свого «Колоса» і спостерігав, як один за одним пропливають перед ним, стрекочучи хедерами степові кораблі товаришів. Ось зупинився на мить комбайн наймолодшого— Володі Тишика. Юнак визирнув з кабіни:

— Що там у тебе?

Андрій тільки махнув рукою. Мовляв, нічого серйозного, але поки «летучка» не прибуде — сиджу. Дивився, як порається біля комбайна Володя Жих. І думав, що має надійного помічника, який так само, як і він, знає техніку, а головне — вміє не тільки витискати з комбайна, все що можна, а й стежити за кожним його механізмом, відчувати роботу кожного агрегату чи вузла. Чому ж усе-таки надломилося оте вушко рамки решітки, з-за якого вони змушені оце стовбичити серед поля і чекати машини технічної допомоги? Потрібна електрозварка, щоб повернути комбайну працездатність. Ще раз уявив собі режим роботи решітки. І раптом догадався... Конструктори, певно, не врахували навантаження, яке діє на кріплення решітки при роботі на полі з нерівним рельєфом. Ось і результат. Хоча буває це досить рідко... І треба ж, щоб саме на їхньому «Колосі»... Якраз день видався чудовий. Після дощів — сонячно. Тільки б косити. А тут — поломка...

Добра машина «Колос». Андрій устиг вивчити її до останнього гвинтика. Появились у нього й деякі претензії до конструкторів. Двигун заважає бачити, що робиться позаду комбайна; слід було б соломотряс довшим зробити, шнек замінити скребковим елеватором... Жаль, що не можна все це зробити в умовах радгоспної майстерні.

(Див. 3 стор.).

● УРОЖАЙ-78 ● УРОЖАЙ-78 ● УРОЖАЙ-78 ● УРОЖАЙ-78 ● УРОЖАЙ-78

ХІБА АГІТВАГОНЧИК — ЗАЙВА РОЗКІШ?

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

цьогорічних жнивах прямо не щастить: третій варіатор уже поставив. І кожна втрачена на ремонт хвилина викликає досаду. Признався Анатолій, що він навіть годинника ладен викинути, щоб не лічити отих втрачених дорогоцінних хвилин. Хоч і розуміє, що врожай щедрий, травостій високий, а молотити доводиться й вологе збіжжя, та не завадило б ремонтникам «Сільгосптехніки», котрі лагодять варіатори, бути пильнішими й сумліннішими в роботі. Наслідок: невелике перевантаження— і варіатор полетів.

— Добре, що хоч служба техдопомоги у нас працює справно, — каже А. Зборошенко. — Не встигнеш зупинитися в загінці без видимої на те причини, як тут же зупиняється й технічна «швидка допомога». Засукує рукава її шофер, за ним — слюсар і токар Василь Ільченко, завжди поруч і зварник Володимир Скіпа... Одним словом, якби тільки на себе надіялись ми з Петром Багметом, помічником моїм, то не хвилини, а години втрачали б.

На колгоспному току завзято. Автомашини одна за одною в'їжджають і виїжджають. Ці привозять зерно з поля, інші транспортують його на Шарівський хлібоприймальний пункт.

— За добу приймаємо три — чотири тисячі центнерів зерна, — розповідає зав. током Ольга Марківна Бадьулько. — Майже стільки ж відправляємо в державні засіки. План у нас 42 тисячі центнерів, а відвезли вже близько 38 тисяч.

У три зміни працює тік. У першу хлібний потік обробляють переважно школярі-старшокласники новопразьких шкіл. Активісти тут. — Таня Клименко, Галя Бадьулько, Валя Сулима, Юра Чистановський, Микола Запеклий, Серьожа Калюта. У ваговій, що править і за агітвагончик, загальноколгоспна стінгазета висить. У ній — невелична замітка про те, як добре працюють юні помічники, як багато вони допомагають колгоспові.

Можна тільки дорікнути комітетові комсомолу, що слідів його роботи з молоддю не видно — ні стіннівки, ні «блискавки», ні екрана «Комсомольського прожектора» не вдалося нам побачити. Про комсомольські пости тут і не чули.

БІЛЯ в'їзду на подвір'я Фундукліївського хлібоприймального підприємства простяглася довга колона автомашин. Поволі просувається черга. Запитуємо одного з водіїв великотоннажного автопоїзда, скільки хвилин займає операція приймання хліба. Він сердито махнув рукою:

— До вечора може зиберуся звідси...

Виявляється, по годині—півтори, а то й більше простоюють тут великотоннажні машини, бо такий транспорт тут можуть розвантажувати лише по одній точці з чотирьох. На інших підйомні механізми малопотужні. Дивує така підготовка до відповідальної кампанії. Адже не перший рік для транспортування хліба використовують автопоїзди, великовантажки.

— Мабуть не задумувалось над цим попереднє керівництво, а я тут недавно, — знизує плечима директор підприємства А. Н. Манько.

— У неділю, 6 серпня я простояв на тому підприємстві із зерном з восьмої години ранку до третьої дня. За цей час міг би 4—5 рейсів зробити, — сердиться Олександр Кравченко, молодий водій з колгоспу імені Кірова Олександрівського району. — Пообіцяли полагодити підйомник до десятої години, та як заходилися щось шукати, сперечатися, то й дотягнули до третьої...

— А з ким, з ким я маю працювати? — так сердито питає директора механік О. Я. Рябко, — коли тут одні хлопчаки? Де наші люди поділися? Ніхто ж не хоче працювати в таких умовах. Узяти хоча б склади. Їх слід було загазувати за місяць—півтора до початку жнив. Ми ж це зробили за кілька днів до приймання хліба. Тепер туди хоч не потикайся. То будуть у нас тиматися робітники?..

У КОЛГОСПІ імені Кірова на жнивах зайнято багато комсомольців і молоді. Секретар парткому В. М. Гребенюк розповідає про комсомольсько-молодіжний екіпаж Андрія Шмарка. Помічником у нього — молодий комуніст Іван Шмарко, рідний брат. Андрія Шмарка та Івана Гавриленка, що возить від комбайна солому, перед жнивами прийняли кандидатами в члени КПРС.

Михайло Данилович Кучеренко збирає хліб із сином Миколою, Іван Артемович Зачепа — із сином Іваном. Помічником працює й Микола Селезень. Справно возять хліб шофери Микола Козир, Олександр Кравченко, Микола Куцевіл, Анатолій Махно. Комсомольці і молоді комуністи, вихованці комсомолу.

Нелегко їм, що й казати. Та долають труднощі, бо хліб не чекає, баритися не дає погода. Андрій Шмарко тільки виписався з лікарні — і відразу ж до комбайна.

Але про те, як трудяться жниварі, як їм нелегко, знають лише їхні сім'ї, та й то далеко не всі, — рано йдуть у поле, пізно повертаються додому. Жителі сіл позбавлені можливості дізнаватися про героїв жнив, про їхні успіхи і проблеми, про невдачі і прорахунки. У приміщенні правління колгоспу на стенді стоять одні цифри: скільки гектарів треба обмолотити і скільки вже обмолочено, скільки треба продати державі хліба і скільки вже продано та прізвище комбайнера, який намолотив найбільше зерна. І все. Поблискує свіжою фарбою стенд, на якому мали б підбивати підсумки змагання між комбайнерами, такий же свіжий інший стенд — «У нас і наших друзів по змаганню». Ніяких ознак життя не подають група народного контролю (навіть плану на жнива побачити не вдалося), штаб «Комсомольського прожектора». Торік, кажуть хлопці, і стіннівки, і фотогазету випускали, а тепер — ні.

В агітвагончиках, що навіщось стоять на краях поля, висять засиджені мухами треті—п'яті примірники надрукованих на машинці списків збирально-транспортних загонів, тимчасових партійних і комсомольських груп. В одному з цих вагончиків на столі безладною купою лежать брошури трирічної давності, підлога брудна, лавки теж не чистіші.

Привезли механізаторам вечерю в поле. Вивантажили з «летучки» два бідони — з водою і чаєм. Температура води— градусів 22—25, ні більше, ні менше. Тобто і замащених рук нею не відмиєш, і не нап'єшся. Невже в колгоспі немає коштів на термоси, щоб забезпечити людей найнеобхіднішим — гарячою водою для миття рук перед їдою і холодною — вгамувати спрагу в жаркий день? Невже так важко виготовити душеві установки, щоб комбайнер чи тракторист міг змити із себе пил, освіжити тіло?

Складається враження, що керівники господарства керуються міркуванням: аби робота йшла, аби діло було. А в яких умовах працюють люди, чим вони живуть після роботи, що у них на душі — то їхня справа.

Є претензії й до Олександрівського райкому комсомолу. Як сталося, що в розпал жнив ніхто з членів райкому не знав, що змагання серед молодих жниварів колгоспу імені Кірова пущене на самоплив? Чому не поцікавились, у яких умовах працюють і відпочивають хлібороби, як їх обслуговують? Певно ж, райкомівці змогли б знайти спільну мову з правлінням колгоспу, попросили б членів парткому втрутитися в роботу комсомольського комітету, допомогти. На жаль, про все це забули.

Рейдова бригада: А. ПОДОЛЯК — завідуючий відділом комсомольських організацій Олександрійського райкому комсомолу, І. ПОЛОВИЙ — тракторист колгоспу «Прогрес» Олександрійського району, І. ГАВРИЛЕНКО — тракторист колгоспу імені Кірова Олександрівського району, член поста «Комсомольського прожектора» відділка, С. ПАВЛЮК-МОРОЗ — редактор телерадіокомітету, Р. МАРЧЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

НАПОВНИВ СУМКУ ЗЕРНОМ...

Нині у хліборобів немає важливішого завдання, ніж збирання врожаю. Люди працюють з подвоєною енергією, прагнуть внести свій вклад у загальний, колективний успіх — у третьому році п'ятирічки дати Батьківщині український мільярд пудів хліба.

Партійні й комсомольські організації органів міліції оперативно розв'язують питання, що стосуються жнив. Це — додержання правопорядку в ході сільськогосподарських робіт, боротьба з пожежами, запобігання крадіжкам, викоренення хуліганства, пияцтва. Кожен співробітник міліції дістав конкретне завдання.

Торік дільничні інспектори у взаємодії з дружинниками, народними контролерами успішно боролися з хуліганами, тими, хто хотів погріти руки на соціалістичній власності. Цього року працівники Петрівського районного відділу внутрішніх справ В. С. Фастішков та Г. В. Скринник установили, що житель с. Чечеліївки Петрівського району Л. Ф. Алексейчук украв у колгоспі «Перше травня» 92 кілограми зерна нового врожаю.

Л. Ф. Алексейчука арештовано, притягнуто до кримінальної відповідальності, зерно відправлено на колгоспний тік.

Глибоко помиляються люди, котрі вважають, що боротися треба лише зі справжніми злодіями. Недопустимо, коли дехто думає так: ну, взяв чоловік на полі, де працював, кілограм-другий зерна — не велика втрата, колгосп не збідніє. А якщо більшість тих, хто виїздив, скажімо, на збирання, наповнить сумки пшеницею і так робитиме сьогодні, завтра?..

Ось чому день у день словами і діями дільничні інспектори, і серед них правофлангові — Олексій Андрійович Куций, Микола Григорович Коваленко, Григорій Миколайович Бабенко та багато інших, роз'яснюють трудівникам про карну, адміністративну й матеріальну відповідальність за крадіжки, нагадують, що треба непримиренно ставитись до розкрадачів народного добра.

Поза увагу працівників міліції не проходить питання збереження зайнятої на збиранні врожаю сільськогосподарської техніки. На жаль, бувають випадки, коли комбайнери залишають її без нагляду. Це мало місце в Кіровоградському районі, де правопорушники зняли з комбайнів акумулятори, різні деталі. Винуватців знайдено.

Зірке око працівників міліції та їхніх громадських помічників, зокрема членів «Комсомольських прожекторів», повинне помітити кожний випадок втрат зерна. Їх має цікавити все: чи забезпечено брезентами автотранспортні засоби, чи є первинні засоби пожежогасіння в польових таборах, якість обмолоту і чистота бункера комбайна після вивантаження зерна в автомашини...

Жнива набирають темпів. Обов'язок співробітників органів внутрішніх справ області — разом з громадськістю зірко і вміло охороняти хліб — багатство нашої Батьківщини, внести гідний вклад у виконання завдань третього року десятої п'ятирічки.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
начальник відділення УВС облвиконкому, майор міліції.

ХЛІБ РУКАМИ МОЛОДИХ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

А Сергій іще твердо не вирішив. Любить поле. З восьмого класу помічником у батька. Тоді, в перші жнива, намолотили комбайном СК-4 понад 5 тисяч центнерів хліба. Торік Федір Миколайович одержав «Низу». Сподобалась хлопцеві нова машина. Намолот мали більший — понад 7 тисяч центнерів. Нинішнього року атестат про середню освіту отримав і знову помічником у батька. Дали слово подолати 800-тонний рубіж. Сергій думав подати документи в Кіровоградський технікум механізації сільського господарства. Але ж вабить і гірнича справа. Вабить певно, тим, що вона ще ніким з їхнього роду не пізнана. Сергій не знає, яке плече терезів перезважить. А батько хотів би почути конкретну відповідь. Він надіється, що піде син хліборобською стежкою і замінить його колись. Бо хоча серцем ще й молодий батько, та здоров'я все погіршується, даються взнаки заподіяні війною рани. А люди бачать, що живе він ділами молоді, адже довірили йому очолити партійно - комсомольський жнивний колектив.

Ось і поле. До початку косовиці ще з півгодини— валки повинні трохи підсохнути. Секретар парторганізації С. Д. Брошеван підбиває підсумки роботи за попередній день. На першому місці — екіпаж А. М. Гриба. Він уже видав з бункера «Низи» майже вісім тисяч центнерів хліба. Друге місце посів екіпаж, очолюваний досвідченим комбайнером О. Ф. Паталохою, а третє — сімейний екіпаж Тертичних. Радісно у Сергія на душі: секретар комсомольської організації Сергій Матяш вручив йому, наймолодшому серед женців, перехідний вимпел комітету комсомолу.

Впевнено веде Сергій «Ниву». Комбайнери змінюють один одного через кожні дві години, а у нього цього дня нема бажання віддавати кермо батькові.

На місці зміни Федір Миколайович махає рукою: зупиняй! Сергій зупинив і з містка:

— Ще коло, батьку!

— Але тільки одне... Сергій вивантажує в кузов самоскида зерно і ще підвищує темп обмолоту — велике у нього бажання випередити Анатолія Гриба та Олександра Паталаху.

...Високими темпами ведуть косовицю в колгоспі. Ранні зернові в господарстві займають 1308 гектарів. За чотири дні поклали у валки хліб на 1200 гектарах. Почали обмолот валків. А коли йдуть дощі, і валки підбирати неможливо, тоді, щоб не втрачати часу, механізатори переобладнують машини для прямого комбайнування і продовжують косовицю.

Швидко зібрали ячмінь. Його врожайність становить 32,6 центнера з гектара при плані 28. Урожайність озимої пшениці на 5 центнерів перевищує планову.

У відповідь на рішення липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС хлібороби господарства вирішили закінчити збирання ранніх зернових до визначеного строку і виконати план продажу зерна державі (з кукурудзою) за рахунок ранніх зернових. Для здійснення цього зобов'язання багато роблять юнаки і дівчата.

Іде підбір валків (фото вгорі).

Найбільше зерна перевіз комсомолець Володимир Морикін.

Текст і фото **Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.**

Колгосп імені Ворошилова Бобринецького району.

ПІСНЯ В ПОХОДІ

Дзвінка пісня барвистою стрічкою вплітається в золоте колосся притихлого степу. На лічені хвилини зупинено агрегати. Комбайнери поспіхом запалюють сигарети. Легко зіскакує з підніжки грузовика молодий водій.

Прямо тут, у загінці, на імпровізованій сцені виступають учасники агітаційно-художньої бригади...

Обласне управління культури, обком ЛКСМ України проводить в області агітпохід агітаційно-художніх бригад під девізом «Жнива у хліборобів — жнива у культармійців».

Нещодавно колона автоклубів Компаніївського району вирушила до устинівських хліборобів. У її складі—агітколективи районного Будинку культури, Мар'ївського, Гарманівського, Сасівського СБК.

Агітбригада «Горизонт» районного Будинку культури виступила перед механізаторами другого механізованого загону радгоспу «Устинівський». Цей загін у господарстві вважається кращим. У ньому працюють комбайнер Я. М. Гера — переможець змагання 1977 року, кавалер ордена Леніна комбайнер Д. М. Грижич, шофер П. П. Корнілов, які на збиранні нового врожаю перевиконують денні норми. Так, тут і люди чудові, і справи їхні звитяжні.

Лектор Устинівського райкому партії І. І. Сакаль прочитав лекцію «Липневий Пленум ЦК КПРС — важливий рубіж дальшого будівництва комунізму».

Великий успіх цього дня випав і на долю агітбригади Гарманівського сільського Будинку культури. Його колектив виступив тричі: на току, молочно-товарній фермі та в будинку тваринників колгоспу імені Дзержинського.

На високому організаційному рівні пройшов агітпохід агітаційно-художніх бригад Устинівського району на виробничих ділянках колгоспів і радгоспів Бобринецького району. В агітпоході взяли участь агітбригади Криничуватського, Димитровського СБК, районного Будинку культури, радгоспу «Устинівський» і середньої школи села Докучаєвого. Агітколективи обслужили хліборобів колгоспів імені XX з'їзду КПРС, імені Кірова, «Комінтерн», радгоспів імені Рози Люксембург, «Червона зірка».

Дорога агітпоходу розмотується багатокілометровою стрічкою на жнивних степах Олександрійського, Новгородківського, Долинського, Гайворонського, Голованівського та інших районів. Це — похід голосної пісні і запального танцю. Похід, що несе жниварям Кіровоградщини веселий настрій і щире побажання доброго ужинку цього нелегкого, дощового літа.

Г. КОВАЛЕНКО,
методист обласного Будинку народної творчості.

На фото: виступають учасники агітпоходу.
Фото В. ВЕРНИКА.

ВИБІР

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Щоб якось змінити плин думок і звільнитися від роздратування, викликаного затримкою «Технічної допомоги», Андрій став пригадувати інші жнива. Не тут у радгоспі, а там, у Росії, в Курській області, де він зі своєю «Нивою» допомагав жнивувати хліборобам колгоспу «Рассвет».

Мимоволі щем стиснув серце. Хороший був комбайн... Як же нині він жнивує? Хто за кермом?

Коли після того як Андрій Трюхан з рекордним для «Рассвета» намолотом — 570 тонн закінчив збирання і передав свою добре відрегульовану «Ниву» механізаторам колгоспу, українського комбайнера довго умовляли залишитися. Назовсім. Він був наймолодшим учасником тогорічних жнив, працював завзято, і росіянам не хотілося розлучатися із соромливим, роботящим Андрієм, який так добре знав нову техніку.

— Залишайся. Хоч на кілька років... Підучиш наших... А там, може, й назавжди зостанешся... — умовляли нові друзі. Але Андрій не залишився. Свій вибір він зробив давно, ще в школі, далекого 1966 року... Це Віктор Михайлович Вінярський помітив незвичайний блиск в очах Андрійка Трюхана, коли той уперше підійшов до комбайна...

Саме Вінярському зобов'язаний Андрій своєю закоханістю в механізаторську професію. Правда, тоді, в школі, він іще не розумів, що цей вибір — на все життя. Просто йому, коли став дорослішим, подобалось працювати під час канікул помічником у Віктора Михайловича. Тоді йому було важко зрозуміти, що його більше вабило — робота на комбайні, чи сама постать старого, досвідченого механізатора, майстра на всі руки, людини, для якої метал ніколи не був просто шматком заліза...

З технікою були зв'язані всі в сім'ї Трюханів. Мати — помічник бригадира тракторної бригади, батько — механізатор. Але свою професію вони нав'язувати не збиралися синові. І коли Андрій сказав, що вчитиметься на гірничого майстра в Криворізькому гірничому технікумі, батько не заперечував, хоча й зауважив жартома, що волів би бачити свого сина на землі, а не під землею.

Любов до техніки, де б він не був, упевнено вела Андрія до успіху. В армії теж мав справу з технікою, бо ж, як відомо, навіть піхота нині пішки не ходить.

Сержант Трюхан і його підлеглі знали доручену їм «матеріальну частину» досконало. В армії його нагородили вперше — ювілейною медаллю «За військову доблесть». Було це в день 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Ще раз Андрієві пощастило на пам'ятну дату, коли в день відкриття XXV з'їзду КПРС він став кандидатом у члени партії.

До першої армійської медалі згодом приєдналися трудові відзнаки, комсомольські, урядові нагороди. Та це було потім...

Андрій не став гірничим майстром. Після армії повернувся у «П'ятихатський».

Став працювати в радгоспній майстерні токарем. У жнива сідав за кермо комбайна. І ось уже четвертий рік не вибуває з лідерів соціалістичного змагання. Віхи залишив помітні. Не раз був переможцем районного змагання серед молодих жниварів. 1976 року побував як переможець на ВДНГ в Києві. Повернувся звідти з премією. Тепер у радгоспній квартирі Трюханів щовечора загоряється голубий вогник телевізора, одержаного на ВДНГ...

Звичайно, такі спогади завжди приємні. Навіть у безрадісній ситуації, коли комбайн лідера змагання серед радгоспних механізаторів з вимпелами райкому ЛКСМУ і радгоспу, з дев'ятьма зірками на бункері поруч емблеми комсомольсько - молодіжного екіпажу стоїть осторонь, край загінки, а його екіпаж спостерігає за жнивами збоку...

Незабаром «Технічна допомога» стояла вже на ниві. А ще за двадцять хвилин Андрій знову вивів «Колоса» з червоним прапором над кабіною в загінку.

Працювали з Володимиром завзято, одначе того дня їх таки обійшов екіпаж С. Г. Оадія. На вісім тонн зерна менше намолотили молоді механізатори. Андрій залишився невдоволеним. При нормі сорок тонн сорок дев'ять тонн намолоту теж непогано, особливо мовою центнерів. Але Трюхан знав, був переконаний, що можна дати значно більше. Тільки б погода не підвела.

Юрій Ровенський ледве встигав відвозити зерно. Кожного з трьох днів екіпаж Трюхана намолочував понад 100 тонн хліба, виконуючи дві з лишком норми. Валерій Глущенко з колгоспу імені Фрунзе Долинського району, який очолював обласне змагання молодих жниварів, поступився першістю і тепер мусив уже наздоганяти Андрія. Та коли під час обідньої перерви 5 серпня Андрій з Володимиром отримали від агітаторів свіжий номер «Молодого комунара», дізналися, що попереду Анатолій Колотигін зі Світловодського району...

Всього на двісті центнерів. Порівнявши зібрані площі, Андрій сказав помічникові:

— Нічого. У нас усе ще попереду. При врожайності нинішнього року ми його, Колотигіна, наздоженемо...

Тепер Андрій майже не буває в майстерні. Його токарний верстат, на якому Трюхан вивчив працювати не одного випускника Володимирівської середньої школи, нині під наглядом чергового учня — Сашка Фірсова. Той зосереджено точить на ньому болти, гайки... Під час жнив Андрієві все ж довелося одного разу стати за верстат. Потрібно було виточити одну складну деталь до свого «Колоса». Сашко не заздрив майстерності свого наставника. Знав: мине час, і Андрій навчить його всього, чого навчився сам.

Він зробив свій вибір і тепер щасливий, що першим його наставником у вибраній професії і товаришем став шанований у радгоспі молодий комуніст, людина з умілими роботящими руками — Андрій Трюхан.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Петрівський район.

ЗАКЛИК ДО МОЛОДІ СВІТУ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

прикладами цього. Всі ці зміни сприяють боротьбі народів за здійснення своїх законних сподівань.

Однак імперіалізм намагається загострити міжнародну обстановку, стримати поступальний рух народів по шляху незалежності, свободи, демократії, миру і соціального прогресу.

В цих умовах необхідно рішуче добиватися зміцнення співробітництва і єдності дій для розширення участі молоді і студентів в антиімперіалістичній боротьбі, розширити дії в інтересах миру в усьому світі, розрядки, міжнародної безпеки і співробітництва, припинення гонки озброєнь і агресивних імперіалістичних воєн, за загальне і повне роззброєння, піднести в усьому світі голос протесту проти планів розробки і виробництва нових типів зброї масового знищення, таких як нейтронна зброя. Учасники фестивалю закликають посилити єдність дій у боротьбі проти імперіалізму, колоніалізму, неоколоніалізму, расизму, апартеїду і фашизму, за визволення, національну незалежність, суверенітет і демократію, за повернення і захист природних багатств кожного народу, за нові справедливі, взаємовигідні економічні відносини.

У капіталістичних країнах необхідно посилити боротьбу проти експлуатації, гноблення і дискримінації, проти безробіття, криз і влади монополій, за послідовне, всебічне здійснення і розширення демократичних прав і свобод, за глибокі соціальні, економічні і політичні перетворення.

Молоде покоління повинно зміцнювати солідарність з боротьбою народів і молоді Намібії, Зімбабве, ПАР за національну незалежність, проти підступів імперіалізму, за повну ліквідацію расистських режимів і апартеїду, з боротьбою всіх народів Африки проти неоколоніалізму та імперіалістичного втручання. Необхідно посилити солідарність з боротьбою арабських народів, особливо з арабським народом Палестини, з народами Лівану і НДРЙ — жертвами агресії, підступів імперіалізму і реакції, за справедливий і міцний мир на Близькому Сході.

Далі в заклику підкреслюється необхідність зміцнювати солідарність з боротьбою народу і молоді Чілі проти фашизму, за демократію і соціальний прогрес, з іншими народами Латинської Америки і Карібського басейну, які ведуть боротьбу проти імперіалістичного панування, за повну національну незалежність, демократію і соціальний прогрес.

Молодь повинна продемонструвати солідарність з героїчним народом В'єтнаму, що бореться проти імперіалізму і міжнародної реакції, на захист своєї національної незалежності, суверенітету і територіальної цілісності, за мирну відбудову країни. Необхідно розширити рішучий і енергійний осуд несправедливої і злочинної блокади, нав'язаної доблесному народові Куби, який будує нове суспільство.

Наприкінці документ містить заклик до демократичної і прогресивної молоді світу об'єднати зусилля в ім'я нових перемог народів, нових успіхів міжнародного революційного, демократичного і прогресивного молодіжного руху, антиімперіалістичної солідарності, миру і дружби.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ „МК"

«ХТО ЛІСОВІ ДРУГ?»

Багатьох господарств і організацій торкнулася критична стаття під таким заголовком, уміщена в «Молодому комунарі» 9 червня цього року. В ній, зокрема, вказувалось на серйозні недоліки і порушення, допущені в догляді за лісом та лісовими насадженнями області.

Начальник Новомиргородського районного управління сільського господарства **І. Отелепко** повідомив, що факти нераціонального використання лісового фонду колгоспів, наведені в статті, підтвердились. Для усунення виявлених недоліків у районі провели семінар голів колгоспів, головних спеціалістів, агрономів по захисту рослин, на якому обговорили статтю «Хто лісові друг?» За неправильне використання багатств керівників господарств суворо попередили.

Голова колгоспу імені Кірова Олександрівського району **М. Мороз** пише до редакції, що статтю «Хто лісові друг?» обговорено на нараді головних спеціалістів і керівників виробничих підрозділів. Критику визнано справедливою, у відповідь на неї вжито заходів. Для догляду за лісом у господарстві організували постійну бригаду з 5 чоловік. Нині вона згідно з планом провадить рубку-догляд в урочищі «Тясьмин». Бригада вже виконала санітарну рубку на площі 69 гектарів, проріджування на 25 гектарах, розчистку на 7 гектарах. На початку серпня цей колектив перейде працювати в урочище «Георгіївське».

ІНСТРУКТОР ПО СПОРТУ

Спитайте будь-якого спортсмена, хто йому допоміг здобути високий фізичний гарт, і він скаже: «Інструктор по спорту». В школі — вчитель фізкультури, а разом з ним і фізорг класу. А тут, у колгоспі, на будові чи на заводі, першим починає згуртовувати фізкультурників інструктор по спорту — сильна й вольова людина, наділена ініціативою, досвідчений спортсмен, на якого рівняються юнаки і дівчата, прагнучи до вдосконалення спортивної майстерності.

На авангардівському стадіоні в місті Світловодську у вихідні дні, після робочої зміни ви завжди можете зустріти групи майбутніх значкізців ГПО. З ними — інструктори по спорту з цехів заводу чистих металів. Пройдіть алеями парку культури і відпочинку імені Шевченка. І ви почуєте голоси юнаків і дівчат, які завітали на ігрові майданчики — волейбольні, городошні, баскетбольні й гандбольні. З ними теж інструктори по спорту цього підприємства.

У Долинському районі всі знають випускника Київського інституту фізкультури Євгена Бондюка, спортсмена і комсомольського активіста. Він працює інструктором по спорту в колгоспі імені Леніна. Всі комсомольці цього господарства склали залік з фізичної та військово-технічної підготовки. Допоміг їм у цьому Євген Бондюк. А з ними були громадські інструктори Петро Балабанов, Василь Зінченко, Григорій Довгаль, Микола Кравченко. Ні, Бондюк не звітує, що за рік у колективі фізкультури підготовлено десятки громадських інструкторів, тренерів, як це роблять деякі фізкультурні активісти Устинівського чи Онуфріївського району. Він називає імені 10—12 тих, що справді стали ветеранами молодих спортсменів і допомагають їм підвищувати спортивну майстерність.

У багатьох колгоспах Добровеличківського району в ці дні рідко коли побачиш на стадіоні фізкультурників. У комітетах комсомолу — виправдання: ніколи, мовляв, гаряча пора — жнива, всі в полі. А інструктор по спорту колгоспу імені Леніна Світловодського району Григорій Шуліка і його колега з колгоспу імені Щорса Ульяновського району Андрій Сусло вибрали іншу позицію.

Г. ШУЛІКА: «Якщо молода людина вміє розумно відпочити, то і в праці більша віддача. Не може такого бути, щоб тракторист чи слюсар з ремонтної бригади по п'ятнадцять годин був у степу. Є позмінна робота. І є коли відпочити. Найкраще — на стадіоні».

А. СУСЛО: «Спортивні майданчики мають бути в польових таборах тракторних бригад, у тваринницьких містечках, біля бригадних клубів. І тоді не потрібно буде гаяти по кілька годин на те, щоб добратися до центрального стадіону. На ньому — спартакіадні поєдинки, найбільш масові змагання. Але на невеликих майданчиках — старти в будь-який час. І я зі своїми громадськими активістами завжди чекаю тут своїх друзів-фізкультурників».

Ось намітки А. Сусла тільки на один тиждень:

— пропаганда фізкультури і спорту (розповісти хліборобам про найбільш значні досягнення радянських спортсменів);

— допомогти старшокласникам скласти нормативи ГПО з плавання;

— провести товариські зустрічі бригадних волейбольних команд;

— підготуватися до футбольного матчу з командою сусіднього села;

— оновити ігрові майданчики...

І так завжди. Бо інструктор — на своєму місці. А у байдужих — виправдання: ніколи, не зібралися всі на стадіоні, не допомогло правління колгоспу. І тоді програш усюди — на спартакіаді колективу, на районних змаганнях. Адже готувалися до них «звечора». А інструктор по спорту повинен бути серед молоді завжди, і ефективність його праці — то нові рекорди, нові імена чемпіонів з колективів фізкультури, то подарована кожному молодому трудівникові бадьорість.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

НАБЛИЖАЮТЬСЯ фінали VII Спартакіади Української РСР. Найголовнішим з них буде завершальний, у якому зустінуться посланці королеви спорту — легкої атлетики. А поки прийде ця пора, легкоатлети ще і ще раз випробовують свої сили, шліфують техніку, прагнучи в одних видах скоротити не те що хвилини, а й частки секунди, в інших—збільшити сантиметри.

Останньою «пристрілкою» республіканського рангу перед фіналом спартакіади буде чемпіонат України з легкої атлетики, що проходитиме за кілька днів у Донецьку. Кого делегує на ці змагання Кіровоградщина? Відповідь майже є: основних кандидатів у збірну області на VII Спартакіаду УРСР визначено, вони мають проходити тренування за спеціальною програмою.

Чи готові вони до відповідальних стартів, чи, може, знайдуться й конкуренти до складу збірної з числа молодих перспективних спортсменів? Перевіркою цього повинна була стати міжвідомча особисто-командна першість області, проведена на стадіоні спортивного клубу «Зірка» в Кіровограді.

Але справжньої перевірки не вийшло. Якби рівень проведення змагань оцінювався за п'ятибальною шкалою, їх організатори—працівники обласного спорткомітету — заслужили б не більше одиниці з мінусом. З усіх дисциплін. На словах працівники комітету за те, щоб будь-які змагання проходили організовано, в урочистій обстановці, щоб вони пропагували спорт серед трудящих. У даному ж разі не дотримано жодної з них вимог. Міжвідомча першість стала скоріше ілюстрацією того, як не можна проводити змагання.

Жодна з афіш, навіть при вході на стадіон, не сповіщала про них. Тож проходили вони при пустих трибунах, і глядачами були лише спортсмени, що чекали своєї черги для виходу на бігову доріжку чи в сектори.

Спортсмени, тренери, представники команд нервували. Не тому, що хтось із товаришів по команді не виправдав сподівань, виступив гірше своїх можливостей, — трапляється всяке. Нервували в зекання стартів — в обидва дні змагання почалися з півгодинним запізненням.

Виявилося, що стадіон не підготовлений до цих стартів. Його працівники виправдуються тим, що лише за два дні до їх початку вони довідались про це. Не спростовуючи цього, представники обласного спорткомітету твердять, що на стадіоні нема необхідного інвентаря, який повинен бути на такому спортивному комплексі. Та як би там не було, а в секторі для стрибків, наприклад, ніхто не бачив інформаційного табло, метання диска взагалі зняли з програми: нічим було вимірювати результати...

ОДИНИЦЮ З МІНУСОМ

ПОСТАВЛЕНО ОРГАНІЗАТОРАМ МІЖВІДОМЧОЇ ПЕРШОСТІ ОБЛАСТІ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

Бракувало чіткості в роботі суддівської колегії, в організації інформаційної служби. Хоча стадіон і був радіофікований, жодного виду змагань не коментували, про результати легкоатлетів можна було взнати лише з протоколів.

А ТЕПЕР про чисто спортивний бік справи, про результати, показані учасниками змагань. Почнемо з того, що жодна з команд не була повністю укомплектована, а обласна рада товариства «Колос» (голова В. Л. Соловченко) взагалі не виставила своїх спортсменів. Тим-то на міжвідомчій першості розіграно лише 15 видів легкої атлетики. А програма фіналів VII Спартакіади України налічує 42 види. На першості ми не побачили представників спортивної ходьби, метання диска, бігу на 3000 метрів з перешкодами, бар'єрного бігу на 100 і 110 метрів, стрибків у висоту з жердиною, хоч ці види й передбачені положенням про змагання.

Та й деякі інші старти було організовано лише заради форми. В естафеті 4×100 метрів для чоловіків брала участь лише одна команда— товариства «Локомотив», а для жінок — дві. Спис метали три учасники, потрійний стрибок у довжину виконував... один.

Ця обставина яскраво свідчить про ставлення до розвитку легкої атлетики в більшості обласних рад спортивних товариств. І, наче підкреслюючи свою байдужість до легкої атлетики, керівники обласних рад (за винятком заступника голови обласної ради «Авангарду» М. М. Красновського) не були присутні на змаганнях.

Положення про VII Спартакіаду УРСР у республіканських фіналах передбачає, що залік своїй команді принесе лише той, хто ввійде до числа 16 найсильніших у видах спорту, показавши при цьому першорозрядний результат (не нижче). Деякі ж спеціалісти дотримуються думки що в усіх бігових дистанціях та інших видах на успіх можуть розраховувати лише спортсмени, що перевищують нормативи кандидата в майстри спорту.

На змаганнях у Кіровограді жоден учасник не показав кандидатського нормативу. На рівні першого розряду або трохи вище нього виступили спартакіадці Олександр Горлієнко (біг на 100 і 200 метрів), представники «Буревісника» — метальник молота Валерій Решетников і Ганна Авраменко (стрибки у висоту), динамівці Тетяна Тригубенко (біг на 400 метрів з бар'єрами), Олександр Никляєв, який подолав планку на висоті 2 метрів, авангардівці Володимир Гаркуша (біг на 1500 метрів) Анатолій Гайворонський (потрійний стрибок), Віктор Посипай (біг на 400 метрів з бар'єрами) і Віктор Легкий (біг на 400 метрів).

Отже результати не назвеш утішними. Чи дадуть вони змогу кіровоградським легкоатлетам у спартакіадних змаганнях потрапити в заповітну шістнадцятку і принести своїй команді залікові очки? Час покажемо.

М. КАЛЯГІН.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 3 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище дає середню освіту і кваліфікацію за спеціальностями:

столяр будівельний (строк навчання — 3 роки),
маляр (3 роки),
електромонтажник по освітленню, освітлювальних та силових мережах і електроустатнуванню (3 роки),
муляр—монтажник конструкцій (3 роки),
штукатур- лицювальник-плитковик (3 роки),
слюсар по ремонту автомобілів (3 роки),
лицювальник-плитковик (1 рік),
машиніст баштових кранів (3 роки).

До закладу приймають без вступних екзаменів юнаків і дівчат з освітою 8—10 класів.

Учнів забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Під час практики вони одержують третину заробленних грошей.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Училище має сучасний навчальний комплекс, обладнано кабінети і лабораторії, майстерні, спортивний та актовий зали. В закладі є спортивне літнє містечко, працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції. Є спеціалізовані групи зі спортивним ухилом — класична боротьба і велосипедний спорт.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі й середні навчальні заклади системи професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному забезпеченні.

Училище готує спеціалістів для комбінату «Кіровоградважбуд» — найбільшої будівельної організації Кіровоградської області.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокарток (3×4 см).

Початок навчання з 1 вересня.

Адреса училища: **316026, м. Кіровоград-26, вул. Червонозорівська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-81.**

Їхати: автобусами №№ 2, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна», № 29 — до зупинки «ПТУ № 2», тролейбусами №№ 2, 4 — до зупинки «Завод «Будделаль» або «Вулиця Короленка».

ДИРЕКЦІЯ.

ДО УВАГИ ЮНИХ ЛЮБИТЕЛІВ МУЗИКИ

Олександрійське міське середнє професійно-технічне училище № 7

ОГОЛОШУЄ КОНКУРСНИЙ НАБІР

юнаків і дівчат, які закінчили 8 класів загальноосвітньої школи, для продовження навчання в спеціалізованій групі з музичним ухилом (духові інструменти).

За період навчання в закладі учні набувають середню освіту і спеціальності **слюсаря-монтажника приладів та апаратури автоматичного контролю, регулювання й управління**, дістають можливість продовжувати розвиток музичних здібностей під керівництвом досвідчених фахівців.

Учнів, які успішно пройдуть конкурс, зараховують до училища і забезпечують гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, форменним одягом.

Осіб, які закінчили училище з відмінними й добрими оцінками з усіх предметів, направляють на навчання до вищих учбових закладів.

Час навчання у училищі зараховується до трудового стажу.

Початок занять з 1 вересня 1978 року.

Заяви на конкурс подавати до 25 серпня на адресу: **Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Нагорна, 104 (на конкурс до групи з музичним ухилом).**

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградська школа-інтернат

НАБИРАЄ УЧНІВ ДО 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 КЛАСІВ.

Школа має 24 добре обладнаних навчальних кабінети, працює за кабінетною системою. Учні набувають спеціальностей токаря, кулінара, швачки, будівельника. В нашому закладі один з кращих у місті спортивний комплекс. Улітку працює піонерський табір, табір праці та відпочинку.

Частина учнів користується пільгами.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград. Газета печатается на украинском языке.

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 20408. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 333. Тираж 59 200. Індекс 61197.

Редакції газети «Молодий комунар» терміново потрібен коректор.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефон № 2-45 35.